



# ZUŠKOVINY

Měsíčník Základní umělecké školy Žatec, okres Louny

Ročník 22 · Číslo 1 · 1. ledna 2024 · Zdarma

**Stále ještě prožíváme svátky, a tak jsme požádali paní učitelku Ivanu Fábryovou o jejich stručný výklad:**

### Proč chodí Mikuláš o den dřív?

Ačkoli svátek má Mikuláš 6.12., děti dostávají nadílku už 5.12. večer. Napadlo vás někdy, proč vlastně Mikuláš, anděl a čert chodí o den dřív?

Může za to taková malá vzpoura proti času. Na první pohled to nemá žádnou logiku. Důvod je přitom velmi zajímavý a datuje se téměř pět století zpátky. Za vším stojí přechod na tzv. německý mechanický čas v roce 1547. Do té doby, než lidé začali používat hodinky, se totiž denní doba určovala úplně jinak, a to podle úhlu stínu od slunce. Velmi zjednodušeně řečeno, pro naše předky začínal nový den západem slunce, ne až po půlnoci. Ráno potom nastalo v okamžiku, kdy slunce vyšlo, nikomu přitom nevadilo, že v létě to bylo o mnoho hodin dřív než v zimě. Východem slunce udeřila nultá hodina, v poledne pak bylo šest hodin a večer při západu slunce dvanáct. Lidem trvalo padesát let, než si na nový čas měřený hodinkami zvykli. Dnešní generace už si to jinak ani nedovede představit, přesto si ale odkaz našich předků připomínáme alespoň na Mikuláše. Právě proto chodí už večer před svým skutečným svátkem - podle starého času bylo totiž už po západu slunce 6. prosince, nemuselo se čekat až na následující den.

### Historie a vznik Vánoc

Slovo „Vánoce“ je zřejmě odvozeninou ze staroněmeckého „Winahten“ (nyní Weihnachten), což znamená svatá noc. Původní pohanské slavnosti zimního slunovratu byly od 4. století nahrazeny křesťanskými oslavami narození Spasitele. Poprvé slavili křesťané Kristovo narození 25. prosince roku 336 právě v Římě. U nás ale je hlavním dnem Vánoc 24. prosinec. Z církevních pramenů se dovídáme, že v roce 1366 nakázala pražská synoda před svátky vánočními v adventu půst, zvláště těm, kteří měli hojnou zásobu ryb, nebo si je mohli koupit. Církev

vytýkala křesťanům, že se více starají o tělo, než o duši a v adventu víc o jídlo než o náboženství.

V „Pojednání o Vánocích, Štědrém večeru“ od mnicha břevnovského kláštera v Praze Jana z Holešova, (z konce 14.stol.) je psáno, že lidé v době Karla IV. dodržovali půst, dávali si dárky, pekli vánočky a obdarovávali chudé, ale také věštili a čarovali, převlékali se do různých zvířecích masek, hráli v kostky a opijeli se, což Jan z Holešova přičítal vlivu ďábla. Teprve od druhé poloviny 17. století se začaly Vánoce slavit jinak. Kládl se důraz na rodinné hodnoty a na vyšší uplatnění církevních norem, k nimž patřila střídmost, modlitby a dobročinnost. Na venkově se duchovní charakter Vánoc prosazoval mnohem hůře, a proto tam déle přežívaly tradiční zvyky včetně obchůzek a koled.

V průběhu 19. století dotvořil kouzlo vánočních svátků ozdobený stromeček, na venkov se však z měst dostal mnohem později.



### 1. svátek vánoční - Boží hod vánoční – slavnost Narození páně -25. Prosince

V tento den křesťané oslavují narození božského dítěte Ježíška. Je to den klidu a odpočinku, bez návštěv a se slavnostním obědem.

## 2. svátek vánoční – Svatý Štěpán

Svatý Štěpán byl prvním mučedníkem křesťanského náboženství, byl ukamenován r. 37, protože hlásal, že Kristus byl Mesiášem. Tento den je ve znamení volnosti a veselí, chodilo se koledovat, navštěvovat sousedy, sedláci a panstvo vyplácet za službu. A po dlouhém půstu se opět konaly tanečních zábavy, tzv. Štěpánské.



## Silvestr

Poslední den v roce získal svůj název podle papeže Silvestera I., který zemřel 31. prosince r. 335, a latinská a západní církev tento den zasvětila právě Silvestrovi (je patronem dobré úrody a domácích zvířat). Dříve poslední den v roce nebyl ve znamení velkých oslav. Lidé chodili na mši, kde děkovali za prožitý rok a modlili se za dobrý průběh roku přicházejícího. Přesto se však i v tento den dodržovaly různé zvyky a tradice, které mají kořeny až v předkřesťanských dobách. Lidové obyčeje přelomu roku jsou různorodé dle oblastí a krajů. Navíc podle našich předků měla silvestrovská noc magickou moc, a tak se tomuto dnu přisuzuje i mnoho pověr. Např. nejpozději na Silvestra by se lidé měli zbavit všech dluhů a vrátit vše půjčené, aby mohli začít pěkně od začátku, ometávala se kamna, aby po celý rok dobře hořela. Hospodyně musela těsně před půlnocí sebrat ze všech šňůr prádlo, aby rodinu nepostihlo neštěstí. V ten den se nesmělo ani prát, ani věšet prádlo.

## Nový rok – 1. ledna

Nový rok nepřináší jen radost, ale také obavy z budoucnosti. Proto se lidé chtěli pojistit pomocí různých zvyků a pověr. Říká se "Jak na Nový rok, tak po celý rok." a tak si lidé při setkání přáli „štěstí, zdraví a Boží požehnání“, snažili se vyhnout všem nepříjemnostem a hádkám, - „S nikým se nehněvej, raději zpívej“. Na Nový rok všichni časně ráno vstali, čistě se oblékli a dle svých

možností se dobře najedli. Domácnost i hospodářství musely být ve vzorném pořádku. Hospodyňky nesměly na Nový rok prát ani uklízet, aby se ten rok neudřely, ale zároveň nesměly dlouho polehávat a ani zahálet, to by přineslo smůlu. Nesmělo se zametat, aby se štěstí nevymetlo z domu. Přes práh se pokládalo koště, kdo ho překročil a neodklidil, byl celý rok líný. Z domu se nic do sousedství nevynášelo, aby nenastal nedostatek. Rozbil-li se hrnec, byl celý rok „rozkřápaný“, nešťastný. Také se stříkala svččená voda na stromy, aby byly uchráněny před pohromami a ovocné stromy se obvázaly povřísem, aby daly hojně ovoce.

## Svátek Tří králů – 6. ledna

Slaví se jako připomenutí tří králů – mudrců Kašpara, Melichara a Baltazara, kteří přišli do Betléma poklonit se malému Ježíškovi, a jejichž prostřednictvím se pak svět dozvídal zvěst o narození prorokovaného Mesiáše. V tento den chodili od domu k domu koledníci (byli to výhradně chlápci), převlečení za tři krále, s jesličkami a s přáním štěstí a zdraví. Dostávali za to od hospodyň odměnu v podobě ovoce, ořechů, křížal, koláčů apod. Koledníci pak zanechávali na dveřích svččenou vodou požehnanou křídou nápis +C+M+B s daným rokem. Bylo to latinské požehnání Christus mansionem Benedit (Ať Kristus požehná tomuto domu). Mezi písmenky byly křížky, nikoliv znaménko + jak známe z dnešních dnů (K+M+B), a symbolizovaly Nejsvětější Trojici: Otce, Syna i Ducha svatého. V dnešní době máme svátek Tří králů spojený s charitativními sbírkami. Ovšem dříve i tento den byl spojen s tradicemi, zvyky a magií. Většinou šlo o věštění budoucnosti svobodnými dívkami, zdali se vdá, kam se vdá, bude-li ženich bohatý, mladý či starý, apod.. Věřilo se např. litím olova, ze slámy, z vlasů, posloucháním odkud zaštěká pes...

Následujícího dne 7. ledna nastává masopustní období, plné veselí, zábavy jídla a pití, končící vždy o masopustním úterý, které předchází Popeleční středě. Tak se nazývá první den čtyřicetidenního předvelikonočního půstu. Začátek masopustu je vždy stejný, ale jeho ukončení závisí na datu Velikonoc. Velikonoce jsou pohyblivé, určují se podle prvního jarního úplňku, který nepřipadá vždy na stejný den, takže pohyblivý je i konec masopustu. Ten tak spadá do rozmezí 3. února až 9. března. V r. 2024 je masopustní období 7.1. – 13.2., Velikonoce 29.3. - 1.4.

(Sepsáno s použitím odborné literatury a <https://www.ceskezvyky.cz>)

## VYHODNOCENÍ SOUTĚŽÍ

### Soutěž VO

Téma letošní soutěže bylo:

**“O nejzajímavější vánoční ozdobu 2023“.**

#### **1.kategorie:**

Stella Richtářová	1 místo
Václav Pavel Manga	1 místo
Viktorie Fínová	2 místo
Elizabeth Kovačik	3 místo
Michal Šruc	3 místo

#### **2.kategorie:**

Eliška Tesařová	1 místo
Natali Aisha Bayo	2 místo
Maxmilian Bitzan	3 místo

#### **3.kategorie:**

Buy Hamy	1 místo
Gabriela Vostrá	1 místo
Eliška Hrbáčová	2 místo
Matěj Kimák	2 místo
Viktorie Benešová	3 místo
Adéla Guttmannová	3 místo

#### **4.kategorie:**

Zuzana Kafková	1 místo
Natálie Schmiedová	2 místo
Jana Šmeráková	3 místo



Některé vítězné výtvarné práce můžete vidět níže, nebo na našich stránkách [www.zuszatec.cz](http://www.zuszatec.cz).



### Soutěž LDO

Téma letošní soutěže bylo:

**„Padá hvězda, něco si přej...“.**

#### **2.kategorie:**

Jan Stejskal	1 místo
Oldřich Pokorný	2 místo
Matěj Petráň	3 místo

#### **3.kategorie:**

Aneta Menclová	1 místo
Štěpán Kovář	1 místo
Ondřej Šimandl	2 místo
Barbora Benešová	2 místo
Vanda Schovancová	2 místo
Tereza Kunová	2 místo
Vít Šácha	2 místo
Petra Hnidzíková	3 místo

#### **4.kategorie:**

Vítek Voigt	1 místo
Jana Šmeráková	2 místo

Některé vítězné práce si můžete přečíst níže, nebo na našich stránkách [www.zuszatec.cz](http://www.zuszatec.cz).

## **Jedno přání stačí – Jan Stejskal, 10 let**

Byl jednou jeden teplý letní večer a Karel vyšel se svou přítelkyní Klárou na kopeček, tyčící se nad městem, ve kterém dnes vypadl proud, a proto na noční obloze bylo dnešní noc vidět rameno mléčné dráhy. Seděli ve zvlhlé trávě, dole pod kopcem se ve svitu měsíce třpytil potůček. „Vím, že se mi sem nechtělo, ale tohle je krása. Jsem ráda že, jsi mě sem vytáhl.“ „Není zač. Vyprávěl jsem ti už tu legendu o hvězdě?“ „Ne.“ „Dobrá, poslouchej,“ začal Karel vypravovat: „Padá hvězda, máš od ní jedno přání, jakoukoli tvoji tužbu, aby se povedlo tvé jednání, abys nemusel na vojenskou službu, to přání je tvoje, není nikoho jiného či moje, je jenom tvoje, užij si tu krásnou chvíli, můžeš být kým a čím si budeš přát, nemůžeš se nerozhodnout, třeba to přijde už jenom jednou.“ „Óóó, tos vymyslel sám?“ „No dá se...“, když v tom Karla přerušil hlasitý zvuk a ostrý záblesk světla. Podíval se a zjistil, že je to padající hvězda, jaká to náhoda, ale byla velká a rychle se zvětšovala, za chvíli byla veliká jako turistický batoh. Zanedlouho jim přeletěla asi deset metrů nad hlavou. Jen na sebe nechápavě koukli a rozeběhli se na místo, kde ji viděli dopadat. Běželi, co jim plíce a nohy stačily. Kyprá půda a vlhká tráva jim podkluzovala pod chodidla. Nakonec však doběhli na místo a viděli něco, co vidí jen ve sci-fi filmech - před nimi byl rozpolcený kámen a v něm cosi neznámého původu. Vyzařovalo to slabé fialové světlo. Opatrně přistoupili k té věci a klackem, který sebrali, se toho opatrně dotkli. Trochu to zavibrovalo, a pak nic. Po dlouhém dohadování se rozhodli, že to vezmou do opuštěné stodoly dál za městem. Šli po pěšině vedoucí kolem města. Cesta proběhla bez komplikací, až když byli tak sto metrů od cíle, daleko před sebou uslyšeli kroky. Rychle se schovali za keř, který byl poblíž. Po chvíli viděli jenom pana Urbana. Počkali, než přejde, pak došli s hvězdou v batohu do stodoly. Ve stodole byla tma. Vtom Klára uviděla šňůrku, zatáhla za ni a světlo se rozsvítilo. „Konečně světlo,“ řekl Karel. Opatrně to vyndali z batohu. Když vtom si Klára uvědomila: „Je to přece hvězda,“ ve vzduchu naznačila uvozovky, „tak co si od ní něco přát? Stejně, za pokus nic nedáme.“ „Dobrá, ale opatrně.“ Soustředili svoji pozornost na hvězdu. Znovu zavibrovala, tentokrát silněji, zářilo z ní světlo a k tomu vydávala syčivý zvuk. Za chvíli zářila tak, že museli zavřít oči. Najednou přestala svítit, vibrovat i vydávat syčivý zvuk. Pomalu otevřeli oči a uviděli...malého zeleného ufounka. Než stačili něco říct, řekl dětským nevinným hlasem: „Hmmm to je špatné, velmi špatné!“ „Co?“, zeptal se Karel. „Co?! My váš lid takhle sledujeme už dlouho, a když vidíte naše plavidla, tak je mezi vámi rozruch a jednoho letce

nám pak pitváte, no a tak kvůli tomu děláme padající hvězdy a aby to dávalo smysl, splníme jedno přání. Jenže teď jsem ztroskotal a vy jste mě viděli.“ „A co se bude teď dít?“ zeptala se Klára. „No... rychle to dokážu opravit a splním vám tři přání, ale nesmíte se o mně zmínit!“ „Jen tak se ptám, proč nám nevymažeš paměť?“ „Protože vymazávání myslí mě vyčerpává a tak co si budete přát?“ Začala Klára: „Já chci být úspěšná herečka.“ „A já chci být bohatý podnikatel,“ přidal Karel. „A třetí přání?“ Po krátké diskuzi se rozhodli: „To si necháme na někdy jindy.“ „Tak až budete chtít použít to třetí, vyšplhejte na kopeček a zvoltejte ho.“ Chvíli pracoval na lodi, pak s ním vyšli před stodolu. Nastartoval motor nebo či co a před odletem stačil říct: „Pamatujte si - realita je iluze, vesmír je jen hologram, kupujte zlato, čau.“ Když skončil větu, jakoby se po něm slehla zem. Bylo už pozdě, rozhodli se, že půjdou domů. Po chvíli cesty už každý stál před svým domem. Byli dost unavení, tak si šli lehnout. Druhý den se stalo něco nevídaného - probudili se, ale byli dospělí. Celý den probíhal zmateně. Klára musela stát tři hodiny v kuse, říkala jenom pár vět textu a následně se vyhýbala ranám „sériového vraha“. Zatímco Karel byl na hodinové schůzce a potom celý den papíroval. Byli strašně udiveni, když je odvezla limuzína oba do stejného domu, kde je uvítali fotografové. Potom, co se skrz ně prorvali, je čekalo další překvapení - jenom jedna postel. Ale nakonec v ní spolu spali. A takhle to šlo den za dnem. Měli na sebe méně a méně času, víc a víc se spolu hádali. Karel začal spát na gauči. Jednoho večera si však řekli, že takhle to nepůjde, a že využijí svoje třetí přání. Společně vyšli na nejbližší kopek v parku a dohromady vyslovili svoje přání: „Chceme, aby všechno bylo při starém.“ Chvíli se nic nedělo. Jenomže pak se začal zvedat vítr, kolem nich se začalo vířit listí, pak je zalil paprsek ostrého bílého světla a posléze se probudili každý ve své posteli, jako kdyby se probudili z noční můry. Druhého dne šli do stodoly, a tím pádem se tam potkali. „To teda bylo. Co?“ „To jo, hlavně ten ufonek.“ „Víte toho až moc a tohle mi stačí jako důkaz,“ ozval se neznámý hlas. Vzápětí zpoza rohu vystoupil Pan Urban. „Ano jsem to já, váš soused pan Urban, ale jsem také tajný FBI agent. Potom, co jste viděli, vám budu muset vymazat paměť.“ Moc se s tím nepáral a vzal z kapsy jakousi věc. Svítil z ní podivný červený paprsek. Když s ním ozářil Kláru, tak se sunula po zdi. Pak Karla pevně chytil za ruce a udělal stejný proces jako s Klárou. Druhý den se probudili ve svých postelích a nic z toho dobrodružství si nepamatovali, ale pamatovali si, jak se milují. Za několik let se provdali, dokonce měli i jedno dítě. Jednoho dne, kdy v tomto městě vypadl proud, řekl jim jejich syn, jestli nemůže jít na

kopeček. Nakonec mu to povolili a sami si sedli na zahradu před dům a viděli padat hvězdu, ale dost velkou, hlasitou a zářivou. Přelétla přes kopeček, kde seděl jejich syn. Nechali to plavat a šli domu, ale jejich syn ne.

### **Hvězda – Štěpán Kovář, 15 let**

Když jsem byl malý, vyhlíželi jsme s tátou padající hvězdy. Ačkoli to nebylo často, jednou za čas jsme se vždycky dočkali. Samozřejmě jsem si vždy něco přál, ale světe div se, nikdy se mi nic nesplnilo. Naše tradice pokračovala do doby, než se narodil brácha. Krátce po jeho narození jsme se přestěhovali do většího rodinného domu. Když se po stěhování vše uklidnilo, rodiče se zase naplno věnovali jemu. Na mě jakoby se zapomnělo. Byl jsem v tu dobu ještě malý, takže mi to bylo líto ještě tak dvakrát víc, ale to rodiče neviděli. Pamatuju si například na představení, které jsme měli poslední rok ve školce. Byl jsem jediný, komu nepřišli rodiče. Samozřejmě že nepřišli kvůli bráchovi - měl ráno trošku kašel, tak s ním raději zůstali doma. Babička se sama nabízela, že ho chvíli pohlídá, ale oni nechtěli. Podobné věci se děly úplně pořád. Když jsem měl 10. narozeniny, chtěl jsem jít do jedné restaurace a rodiče mi to slíbili. V den mých narozenin jsem byl celý natěšený do restaurace. Před obědem mi vsak řekli, že nikam nejedeme, protože bráchovi se nechce. Po nějaké době se to zlepšilo a s bráchou se dalo docela v pohodě trávit čas. Našli jsme si nějaké společné zájmy a začali jsme si o nich celkem často povídat. Náš vztah se začínal čím dál tím víc zlepšovat, ale rodiče se stejně věnovali hlavně jemu. Už mi to tolik nevadilo, nicméně mě to stejně jednou za čas zamrzelo. Zrovna když se náš vztah začal utužovat a já začal s bráchou docela rád trávit čas, stalo se něco, na co nikdy nezapomenu. Bylo mi 16 a brácha měl den před jeho 11. narozeninami. Večer jsme s bráchou seděli sami v obýváku a on mě začal provokovat. Začal mě různě pošťuchovat a už mi to začínalo celkem vadit. Ten den jsem měl den blbec a neměl jsem moc dobrou náladu, proto jsem po chvílce jeho provokace vybuchl a zařval na něj, ať mě nechá být. Začali jsme se hádat a on mi v průběhu hádky řekl: „rodiče tě stejně neměli nikdy rádi“!

To pro mě byla poslední kapka, těsně po tom, co to řekl, přiběhli rodiče a automaticky jsem mohl zase za všechno já. Sebral jsem se, odešel do pokoje a zabouchl za sebou dveře. Sedl jsem si k oknu a koukal ven do tmy. Začaly mi téct slzy po tváři. Najednou jsem viděl padající hvězdu a vzpomněl si na naši tradici s tátou, když bylo ještě všechno v normálu. V hlavě mi zaznělo „*kéžby mi zmizel ze života*“. Ten večer jsem už z pokoje nevylezl. Když

jsem se ráno vzbudil, chtěl jsem se jít bráchovi omluvit a vzít ho k narozkám třeba na zmrzlinu, ale na stole jsem našel papírek, kde se psalo, že jeli rodiče i s bráchou nakoupit a budou brzy zpátky. Čekal jsem sám doma a v hlavě přemýšlel nad omluvou pro bráchu, přece jenom je mladší a já to trošku přehnal. Najednou se ve dveřích objevila babička a bez pozdravu mi řekla: „pojd' rychle se mnou“. Přestože jsem nevěděl co se děje, obul jsem se a šel ven za babičkou. Nasedli jsme do auta a já si všiml jejich skleněných očí. Ptal jsem se co se děje, ale za celou cestu neřekla ani slovo. Viděl jsem, že se blížíme k nemocnici. Když jsme dorazili, zjistil jsem, co se stalo. Když jeli domů, srazili se s druhým autem a skončili v příkopu. Mamka s tátou byli jen zranění, jediný kdo nepřežil, byl brácha. Přání se asi přece jenom plní....

### **Vyšla hvězda, něco si přeji, Vítek Voight, 16 let**

V malém pokoji leží ještě menší dívka. Jmenuje se Avit. Leží v nepořádku tvořeném z polštářů, dek, milovaných plyšáků z dětství, obalů od sladkostí a slaností, jako například oblíbené bonbóny, ale když ty dojdou, přijde řada na levné čokolády od babičky, kterým se každý vyhýbá už od té doby, co se objevily v misce pochutin. Nic se jí nechce, ale náhle jí zazvoní telefon. Zvedne jej a vidí, že jí volá její velmi dobrá kamarádka Veronica. Když se po chvílce přemýšlení rozhodne hovor přijmout, tak neslyší vřelé “Ahoj” nebo “Čauky, jak se máš?” ale slyší rozzuřený hlas, jenž křičí “ANI MI NEŘÍKEJ, ŽE JE TO PRAVDA, NO CHÁPEŠ TO!? MÁ ON VŮBEC NĚJAKÝ SVĚDOMÍ!? NEJRADŠÍ BYCH SE ZVEDLA A NAKOPALA HO PŘÍMO DO...” v tu chvíli Avit tiše odpoví “Kdo ti to řekl?”. Po dlouhém vysvětlování co se vlastně stalo, Avit reagovala tak, jak by Veronica nečekala: “A celé jsem to skončila zprávou.” Avit se pomalu nadechne a zazní “Miluji tě, Viktore, ale nepatříš mi.”. Veronica se naštvě a spustí “TAKŽE... on tě vymění za svoji bejvalou, která mimochodem vypadá jako dost ošklivá verze tebe, a tys mu to ještě odpustila? Chápu to dobře, Avi!?” následuje dlouhá a tichá pauza. “Ano, přesně to se stalo. Když člověka opravdu miluješ tak mu nechceš ublížit i přesto, že on raní tebe, a já ho vážně milovala, ale on mě zřejmě ne”. Veronica poté smutnou Avit chvíli utěšuje a po patnácti minutách se rozloučí a položí to. Avit se zvedne a jde si do kuchyně pro sklenici vody a podívat se zda se neobjevilo nějaké jídlo. V obývacím pokoji potká svojí matku a ta jí řekne “Tak co? Jak ti je?” Avit se otočí a odpoví pouhým pohledem. Už jen její kruhy pod očima říkají dost, zbytek dořekne mikina, kterou už 3 dny nesundala a

tečku za vším udělá roztekklá řasenka, kterou má na tvářích. V kuchyni si vezme sklenici vody a odejde zpět do pokoje. Zašmátrá mezi polštáři, vytáhne svůj telefon, a podívá se na Viktorův účet. Mezi příspěvky vidí fotku z restaurace, na které jsou vidět jen dva talíře s jídlem a v popisku je červené srdíčko. Avit se rozpláče a říká si "A mě jsi na večeri nikdy nevzal...". Pak už se jen otočí zpět k rozkoukanému seriálu a sleduje dál. Po třech hodinách sledování seriálu se rozhodne, že se půjde projít. Zvedne se z postele, sundá si mikinu, jenž vypadá, že toho s Avit zažila až příliš. Převlékne se a vyrazí. Znovu projde kolem obývacího pokoje, ale ten je tentokrát díky bohu prázdný. Na vysvětlování matce, kam a proč jde, má moc málo energie. Vyjde z hlavních dveří a vydá se směrem do centra města, ve kterém bydlí už odmala. Nasadí si sluchátka a pustí si písničku Only Love Can Hurt Like This od Palomy Faith a jde. Po cestě se rozhodne jít parkem, protože v něm večer nebývá tolik lidí jako v centru. Bude tedy mít klid od všech lidí. Projde celý park, ale domů se jí nechce. Neví, kam by se ještě podívala, na chvíli si sedne na lavičku a začne pozorovat noční oblohu a hvězdy na ní. Po pár minutách si lehne na záda a stále sleduje hvězdy. Vzpomene si na letní večer s Viktorem, kdy spolu leželi na balkóně a sledovali hvězdy. On jí ukazoval různá souhvězdí a při tom si spolu povídali. Tato vzpomínka Avit rozpláče, ona se posadí a začne se dívat na jejich společné fotky. V telefonu má celé album vzpomínek s Viktorem. Zastaví se u jedné konkrétní fotky. Je ze dne, kdy se spolu šli večer projít po městě a zastavili se u malé fontány. Na fotce je pouze část Viktora a za ním jde vidět dlouhá ulice a na jejím konci je restaurace, do které spolu chtěli ten večer jít, ale nebyl tam ani jeden volný stůl. Z té samé restaurace je fotka, kterou Viktor zveřejnil. Na ní však není s Avit, ale s jeho novou přítelkyní. S Erikou. Už dřív s ní byl, ale rozešli se. Avit nikdy neřekl, co se vlastně stalo. Jediné co věděla, bylo to, že jsou spolu s Erikou stále přátelé, nebo jí to Viktor vždy říkal. Po tom, co šel na koncert jeho oblíbené kapely, kde Eriku potkal, se mezi nimi vše změnilo. Viktor se začal vídat s Erikou a před Avit to vše skrýval. Avit při pohledu na tuto fotku telefon vypla, dala si ho do kapsy, zvedla se a chtěla jít zpět domů. Když vstávala, podívala se ještě jednou na oblohu. Uviděla padající hvězdu. Nejdřív si řekla, že je hloupost si něco přát, že to určitě nevyjde, ale v hlavě se jí zrodilo malé přání. Po chvilce řekla: "Přeju si najít někoho, s kým budu šťastná. Někoho kdo mě bude milovat jako já jeho." Poté už jen vyšla z parku a šla domů. V půlce cesty začalo pršet a tak si nasadila kapuci a pokračovala. Přes slzy neviděla

jedoucí auto. Vešla do cesty a poslední co slyšela, bylo troubení auta....

## Co nás čeká

V letošním školním roce jsou vyhlášeny soutěže ZUŠ – ve hře na klavír, hře na kytaru, hře na smyčcové nástroje. Literárně dramatický obor má soutěž v recitaci a slovesnosti. Školní kola HO budou probíhat ve dnech 30. a 31.1.2024, LDO má své školní kolo 14.2.2024.

13.2. se v sále ZUŠ bude od 17.00 hod. konat Koncert vítězů školního kola.

27.2.2024 bude v prostorách naší školy probíhat okresní kolo HO.

Vedle soutěží ZUŠ má tradičně LDO svou soutěž v recitaci pod názvem Dětská scéna.

V letošním roce nám také přibýly návštěvy u babiček a dědečků. Naši žáci pravidelně navštěvují nejen Domov seniorů, ale také pečovatelské domy.

### Zapište si do diáře naše větší akce :

**Masopust** (29.1.2024)

**Učitelský koncert** (26.3.2024)

**Den tance** (29.4.2024)

**Výstava VO** (2.5. - 13.6.2024) ve Sladovně

**Rodinný koncert** (15.5.2024)

**Jarní sborový koncert** (17.5.2024)

**3. ročník Jazzfestu** v Letním kině (29.5.2024)

**Závěrečný koncert v divadle** (28.5.2024)

**Absolventské koncerty** (3.-5.6.2024)

Během školního roku máme opravdu mnoho akcí pro veřejnost, které sami organizujeme, ale i těch, na kterých se podílíme. I v letošním roce chystáme například prohlídku školy s pohádkou pro MŠ, což děláme každý rok, v rámci zápisu do naší školy pro školní rok 2024-25 chystáme Den otevřených dveří dne 15.5.2024. Sledujte naše webové stránky [www.zuszatec.cz](http://www.zuszatec.cz), kde v rubrice Akce najdete všechna naše velká i malá vystoupení. Najdete nás také na platformě facebook.com.

## Představujeme absolventy školního roku 2023/24:

### Eliška Drahošová

Eliška je pozitivní, veselá a milá slečna. Grafiku navštěvuje 6. rokem. Pokud bych měla vyzdvihnout některé její dovednosti, je to smysl pro stylizaci, který uplatňuje celou dobu, po kterou obor navštěvuje. Před pár lety udělala každému spolužákovi z grafické třídy portrét, malou

povedenou karikaturu. V loňském roce byla její grafika Budha vybrána na plakát naší výstavy výtvarného oboru v galerii Sladovna. Někdy má svoji hlavu, ale nutno podotknout, že dokáže přijít se svými nápady inovacemi technik. Pokud bych měla něco vytknout, je to upovídaná povaha. Ztišení by jí pomohlo víc se soustředit na práci. Je mi jasné, že to je pro její přátelskou povahu těžké. Nakonec jsou lidská setkání důležitou součástí našich hodin.

Těším se, že bude Eliška pokračovat i ve II. cyklu a uvidíme ji mezi jeho absolventy. Eliško, přeji vše dobré v životě i v práci!

*Ester Polcarová*

### Tomáš Winkelhöfer

Tomáš se do ZUŠ se nejprve přihlásil na klasickou kytaru v roce 2017. Po čtyřech letech se rozhodl vyměnit španělskou kytaru za elektrickou, kterou v naší škole často viděl a slyšel. Je velkým fandou hudby a to zejména rockové a metalové. Barvou elektrických kytar, které Tomášovi dala další životní rozměr, je stále okouzlen. Neustále se snaží si z této muziky vybrat, naučit a zahrát co jej nejvíce zaujalo. Kytaru, která hraje z beden reproduktorů, elektrofonickou, studuje třetím rokem.

*Miroslav Srnka*

### Eliška Bártová

Eliška nastoupila do oddělení lidových tanců v září r. 2018 do souboru Pentlička, rovnou do 3. ročníku. Hned od začátku se projevovala velmi akčně, míněno však v kladném slova smyslu. Byla plná energie, chuti a nadšení a tím pádem se velmi rychle všemu učila. Proto byla v září 2020 přeřazena ke staršímu souboru Sedmikvítek, kde díky zkušenějším žákyním ve svém rozvoji pokračovala. Eliška je velmi milé a veselé děvče a také výraznou a nepřehlédnutelnou tanečnicí. Tančí vždy s krásným výrazem a úsměvem na rtech a má i herecký talent. V současné době sama aktivně pomáhá mladším a novým žákyním a předává jim svoje zkušenosti. Přeji Elišce, aby jí tancování nadále bavilo, a aby byla stále plná pozitivní energie a nadšení.

*Ivana Fábryová*

### Agáta Riedlová

Agátka nastoupila do mé třídy v září 2017 a od samého začátku se velmi rychle zorientovala v začátcích hře na klávesy. Je velmi talentovaná, komunikativní a ochotná věnovat svůj volný čas na akcích naší školy. Pravidelně se účastní Letních uměleckých táborů a hru na keyboard využívá i v souboru Origami a Kapelce. Dvakrát se zúčastnila celonárodní soutěže ZUŠ a pokaždé se probojovala do krajského kola, kde získala jednou druhé a jednou třetí místo. Na třídních akcích jako je pravidelná přehrávka, Mikulášský koncert, apod. je schopná uvádět malé děti k nástrojům a pomáhat jim s

nastavením. Vzhledem k tomu, že se chce do budoucna věnovat práci s dětmi, doufám, že jí další studium na střední škole umožní pokračovat i ve druhém cyklu.

*Jaroslava Jirásková*

### Matouš Šťastný

V září v roce 2016 nastoupil do prvního ročníku hry na trubku a byl přidělen do třídy pana učitele Karla Vencoura. Dalšími jeho učiteli byli Petr Burica (2018-2020), a Jiří Šperk (2020-2021). Od roku 2022 jej učím já. Účinkuje v souboru komorní hry Q-5 a jazzovém souboru The Little bit Band, se kterými se aktivně účastní akcí pořádaných základní uměleckou školou.

Ve volném čase se věnuje jízdě na kole a hraje počítačové hry.

*Libor Růžička*

### Eliška Turková

Eliška na začátku chvíli hledala, co jí bude bavit, jestli výtvarný, dramatický nebo taneční obor, ale již v šesti letech se rozhodla. Vyhrál tanec. Nejraději má tanec contemporary a twirlink, na třetím místě je latina a až na posledním místě jsou mažoretky – že už se tam nedá nic nového vymyslet a ona potřebuje nové podněty. To ovšem neznamená, že by pilně netrénovala, právě naopak. Je velmi aktivní, pomáhá při choreografiích a aktivně se zapojuje, navíc je velmi šikovná a tančí krásně.

*Lenka Turková*

### David Nguyen

David začal chodit do ZUŠ k panu učiteli Pavlovi Weineltovi první tři roky, po nich se rozhodl přestoupit do mé třídy. Takže jsem ho nevedl od úplných začátků, ale přišel ke mě už jako pokročilý žák. David má bubny jako koníčka, baví ho hrát, ale určitě to pro něj není činnost na prvním místě. Domácí přípravě moc nedá, ale na hodinách je snaživý a pilný. Mezi jeho přednosti bych určitě zařadil inteligenci a bystrost, kterou uplatňuje při čtení not a hlavně hře z listu, kterou mi (bohužel) předvádí často na hodinách :) David je žákem 8letého cyklu gymnázia a ve studiu bicích by měl pokračovat.

*Jan Valenta*

### Jakub Wagner

Kubika znám opravdu odmalička. Na výtvarku začal chodit v šesti letech a společně jsme prošli různá období jeho dospívání a měnícího se vztahu k výtvarnému umění. Myslím, že svůj zájem o umění jasně dokazuje na současném přístupu k práci ve výtvarném oboru. Jeho práce se objevují na každoročních výstavách výtvarného oboru, na různých výzdobách, v Zuškovinách, zúčastňuje se soutěží. Jeho fantazie je nekonečná a obdivuhodná. Zároveň dokáže spojit tuto svojí představivost

s precizním výtvarným zpracováním. V současnosti se zdá, že si Kuba vybral výtvarné umění jako součást svého budoucího povolání. Já věřím, že bude i nadále rozvíjet své předpoklady pro další studia výtvarného umění.

*Iveta Mynaříková*

### Marie Kateřina Gugala

V roce 2020 začala jako žákyně 9. třídy navštěvovat klavírní třídu paní učitelky B. Maškové. Začátky v době covidu nebyly jednoduché, a tak ve 2. ročníku po změně učitele bylo potřeba všechno zopakovat.

Mája studuje na Gymnaziu střední odborné školy v Podbořanech a už třetím rokem je mojí žákyní. Je velice milá a spolehlivá, má plno koníčků a všechno jí zajímá. Klavírní hře se věnuje se zájmem a snad i s radostí. Střední škola připravuje své žáky pro práci v cestovním ruchu, nebo v kanceláři.

Máje přeju hodně studijních úspěchů a za rok správné rozhodnutí při hledání povolání. Byla bych ráda, kdyby se ke klavíru stále vracela a nacházela u něj chvíle klidu a pohody.

*Jana Bednářová*

### Magdalena Havlová

Výtvarný obor začala Madlenka navštěvovat již v první třídě základní školy a připojila se ke své starší sestře Helence. Nyní je absolventkou prvního cyklu. Mám radost, že je výtvarce stále věrná. Její práce se objevují na každoročních výstavách výtvarného oboru, na různých výzdobách, v Zuškovinách, zúčastňuje se soutěží. Madlenka je schopná o daných tématech samostatně přemýšlet, nápady rozvíjet, hledat další souvislosti a kreativně je zpracovávat v rámci jednotlivých výtvarných technik. Je velmi tvořivá, vždy se na ni mohu spolehnout. Žádný zadaný úkol pro ni není problémem. Již nyní vím, že Madlenku bude výtvarné umění provázet celým jejím dalším životem, do kterého jí přeji jen to nejlepší.

*Iveta Mynaříková*

### Adéla Poustecká

Áďa začínala v zušce u p. uč. Růžičky na zobcovou flétnu. Po čase přestoupila do třídy ke mně, flétnu vyměnila za klarinet, a teprve po klarinetu přišlo osudové seznámení se saxofonem. Velmi brzy začala Áďa vystupovat na veřejných koncertech sólově, s The Little bit Bandem i se saxofonovým kvartetem. I díky své pílí a flexibilitě je schopna střídát tenor saxofon se sopránkou a tím obohatit zvuk kvartetu a zpestřit svá sólová vystoupení. Věřím, že se se saxofonem nerozloučí ani až opustí bránu naší školy.

*Aleš Musil*

### Adéla Bauchnerová

Do ZUŠ chodí od svých pěti let. Je od začátku velmi talentovaná a nadšená při trénincích. Vše jí baví a umí být na sebe velmi přísná. Chce vše zvládnout perfektně. Dokáže pomoci i ostatním, vymýšlí sama prvky do choreografie. Umí tanec krásně prožít a tím předat zážitek i divákům.

*Lenka Turková*

### Ladislav Šimek

Láďa nastoupil do výtvarného oboru ZUŠ Žatec v roce 2018 a je nyní absolventem 1. cyklu. Je to velmi kreativní žák, který svou tvorbu neustále rozvíjí a zdokonaluje. Je přemýšlivý, dané téma obohacuje svými nápady a fantazií, skvěle si poradí s každým úkolem. Láďovy práce jsou k vidění na výstavách ZUŠ, výtvarných přehlídkách a ve školním kalendáři. Do další práce mu přeji spoustu nápadů a fantazie, a aby i nadále výtvarku měl rád.

*Eva Knoblauchová*

### Ester Hružová

Esterka je usměvavé sluníčko vždy s dobrou náladou, nikdy jsem ji neviděla se mračit. Účastnila se sólové soutěže, kde získala v okresním kole krásné 1. místo. Kromě flétny chodí také do sboru Camerata. V loňském školním roce byla členkou souboru Falling Guitars, letos se svými sestřenicemi vytvořila flétnové kvarteto. Esterka je snaživé děvče a flétna jí baví.

*Kateřina Bambousová*

### Šimon Végh

Šimonek začal chodit do výtvarného oboru ve druhé třídě základní školy. Nyní je absolventem prvního cyklu. Výtvarce zůstává věrný i přes množství dalších zájmů a zálib. Patří mezi mé šikovné výtvarníky, o zadaném úkolu vždy velmi přemýšlí. Výhodou jeho práce je i poměrně rychlé tempo zpracování. Jeho práce se pravidelně objevují na každoročních výstavách výtvarného oboru, na různých výzdobách, v Zuškovinách, zúčastňuje se soutěží. Pevně věřím, že Šíma zůstane výtvarnému oboru věrný i při studiu druhého cyklu.

*Iveta Mynaříková*

### Sára Eliášová

Sára je první můj absolvent na této ZUŠ. Pojí nás také společný nástup v roce 2016, kdy coby šestiletá začala v přípravném ročníku a já se stal novým učitelem v ZUŠ Žatec. Vidět se každý týden, deset měsíců v roce, sedm let,.... to už je nějaký čas a kus práce. Ta se zúročila v roce 2020, kdy Sára získala první místo v okresním kole a postoupila do krajského kola ve hře na kytaru, které se nakonec kvůli pandemii nekonalo. Ale není to jen o soutěžení. Cíle se začínaly naplňovat mimo jiné ve chvíli, kdy do výuky začala nosit svůj zpěvník a mohla si zahrát



písničky, které jí baví. V hodině je vždy usměvavá, a to i ve chvíli, kdy oznamuje, že neměla čas cvičit, nebo zapoměla noty anebo má půl hodiny zpoždění. A přesto můžu říci, že výborně spolupracuje, protože to nevzdává. Ani s kytarou, ani se mnou jako s vyučujícím. Vždy se na ni těším a tak si říkám, čímpak mě překvapí dnes? :)

*Josef Ulrich*

### Vanda Schovancová

Do dramatařáku chodí už řadu let, a za tu dobu měla několik vyučujících. Letos ji učím já a zrovna je absolventkou. Po konzultaci s její poslední učitelkou Bibi Marešovou bych o ní tedy mohla říci, že se nebojí nových úkolů, je odvážná, vyniká originalitou a smyslem pro humor. Současně je citlivá a jemná. To se ukazuje zejména v slovesnosti a textech, které píše. Smysl pro vtip a výjimečnost ukazuje v divadelním projektu Výstava podivných divadelních světů, kde ztvárňuje zmatenou youtuberku. Její role vychází z improvizace, založené na interakci s divákem, a kdo to zažil, dá mi za pravdu, že je neodolatelná. ☺ Současně je tato role náročná na slovní zásobu a fantazii. Vanda naplňuje toto všechno s lehkostí a vtipem. Doufám, že s námi tu pomyslnou divadelní káru potáhne i v dalších letech...

*Veronika Kopecká*

### Jonáš Mikloš

Jonáš nejprve začal hrát na zobcovou flétnu ve třídě p. uč. Davida Šlechty. Poté přestoupil v roce 2019 na saxofon. Po roce se začlenil do The Little bit Bandu p. uč. Kolmanové a další rok také do komorní hry. Oblíbil si také hru na baryton saxofon, kterou uplatňuje právě při hře v saxofonovém kvartetu, se kterým také dosáhl na svůj největší dosavadní úspěch – 3. místo v krajském kole soutěže ZUŠ. Svůj talent bohužel občas nevyužívá na 100 %, zkrátka je to lenoch. Věřím, že v příštím roce svou lenost překoná a zazáří také v sólové soutěži.

*Aleš Musil*

### Kateřina Halgašová

Je pohodová dívka, talentovaná, i když o tom někdy sama pochybuje. Velmi špatně snáší, když jí něco hned nejde, je na sebe naštvaná, ale nakonec to vždy vybojuje. Velmi jí baví vést rozcvičky. Pomáhá ostatním, když jim něco nejde. Nerada se sama předvádí, stydí se, ale i to statečně překonává. Při vystoupeních vypadá krásně.

Vtip: Básnička pro Kačku od učitelky:

Kačka si dělá srandičky

Dělá za mnou opičky

Ráda vede rozcvičky

Zapomíná botičky.

*Lenka Turková*

### Viktorie Fabiánová

Viky začala chodit na housle v první třídě. Pro zajímavost uvedu, že začala hrát rovnou ve třetí poloze a docela jí to šlo. Vždycky chtěla mít všechno rychle a tak není divu, že má ráda rychlé skladby. Hrát na housle jí baví, dokonce se v roce 2019 zúčastnila soutěže ZUŠ, postoupila do krajského kola, ale do soutěže v té době vstoupil covid, takže krajské kolo nikdy neproběhlo. Nicméně letos má Viky šanci znovu. Kromě hraní na housle Viky ráda čte a spí. Ve snech nejspíš rozvíjí příběhy fantasy, které má nejraději. Ve škole Viky nejvíce baví přírodopis, chtěla by jít na přírodovědnou fakultu UJEP. Z hudby kupodivu poslouchá nejvíce Queen, AC/DC a Guns n' Roses.

*Blanka Koňáková*

### **PRÁZDNINY:**

**2.2. 2024 pololetní prázdniny**

**5.-9.2.2024 jarní prázdniny**

**28.3.-1.4.2024 velikonoční prázdniny**

**1.5. - STÁTNÍ SVÁTEK**

**8.5. - STÁTNÍ SVÁTEK**

**V uvedené době nebude realizována výuka a škola bude zavřena!!**

### **Pozvánka na Masopust 29.1.2024**



Stalo se již tradicí, že naše škola pořádá masopustní rej v prostorách zahrady školy. Vždy se sejde řada inspirativních masek a to nejen dětských, ale i mnozí dospělí přicházejí se svými nápaditými kostýmy, což nás velmi těší.



Vítězové loňského roku 😊



Přijměte tedy pozvání a přijďte k nám na zahradu školy v **pondělí 29.1.2024 od 15.-17.00 hodin**. Bude zde soutěžní tanec masek, teplý čaj a malé občerstvení... těšíme se na vás.....

V létě 2024 budou učitelky LDO organizovat **LETNÍ UMĚLECKOU ŠKOLU** v termínu od **27.července do 3.srpna**, na které budou mít žáci naší školy aktivity ze všech oborů trochu netradiční formou. Zájemci se mohou hlásit u A. Urbancové v kanceláři, nebo na telefonu 777 582 093. Počet míst je omezen 😊



## LETNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA

ZÁŽITEK, NA KTERÝ NEZAPOMENEŠ

- DIVADLO
- PRÁCE S MIKROFONEM
- DIVADELNÍ TRIKY
- MODEROVÁNÍ
- IMPROVIZACE
- MUZIKÁL
- ANIMACE - TVORBA MINI FILMU
- TANEC
- LETNÍ ŠKOLU VEDOU PROFESIONÁLOVÉ ŠPIČKOVÍ LEKTOŘI A PEDAGOGOVÉ ZAJÍMAVÉ HOSTÉ A UMĚLCI
- ŠKOLA JE URČENA PRO DĚTI A MLÁDEŽ OD 7-18 LET

Telefon a dotazy:

**Alžběta Urbancová**  
777582093



REKREACNÍ STŘEDISKO SOSEN  
27.7. - 3.8. 2024

## Nová učebna bicích nástrojů

Snažíme se zlepšovat studijní podmínky pro naše žáky. Podařilo se nám vybudovat novou učebnu bicích nástrojů. Je akustická, takže se v ní lépe žáci uslyší a současně je odhlučněná, takže výuka bicích nástrojů nebude rušit výuku v přilehlých třídách. Současně tím umožníme více žákům studovat na naší škole. Plánujeme v budoucnu akusticky upravit i stávající třídu bicích nástrojů.



## KVĚTEN-ČERVEN



květen 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31  
červen 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

2024

## ČERVENEC-SRPEN



Hrysn Křoc Mý, 14 let



Karolína Henřichová, 13 let

červenec 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31  
srpen 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

2024

# Hrátky s obrázky

*Tato rubrika je nová, ale vlastně ji znáte.. Každý rok se střídá VO a LDO v tom, kdo si pro vás připraví něco zajímavého. V letošním roce to bude ze šuplíku VO, takže název rubriky je jasný.*

*Dokresliš si vlastní přišeru?*



*Sponzor: Každý ráno na piano s.r.o, Stanislava Šaldová, Bohemia Hop, a.s.*



ZUŠKOVINY – čtvrtletník Žatecka. Místo vydání, tisk a vydavatel:

Základní umělecká škola Žatec, okres Louny, IČO:477 86 825

Evidenční číslo: MK ČR 14061

Odpovědný redaktor: MgA. Alžběta Urbancová

Adresa: Studentská 1030, 438 01 Žatec, tel.:415 740 368, [zus@zuszatec.cz](mailto:zus@zuszatec.cz)

